

Ung kunst på Gammel Strand

Atter i år danner Kunstforeningen rammen om en seværdig Exit-udstilling med Kunstakademiets afgangselever

★★★★★
Kunst

AF BENTE SCAVENIUS
bente.scavenius@borsen.dk

Det er snart mange år siden, at den unge, grænsesøgende kunst har haft så trange kår som netop nu. Dels pga. af de katastrofale nedskæringer på området. Og dels fordi landet som helhed er fattig på store, privatsamlere af den eksperimenterende samtidskunst.

Det har nu aldrig været nemt at være ung og ukendt. I erkendelse deraf tager mange af vores samtidskunstnere allerede i deres akademitid initiativ til udstillinger og manifestationer, der kan være med til at sprede lidt skvulp i andedammen.

Kunstparade

Senest kunne man opleve en spektakulær kunstparade, der gik fra Charlottenborg gennem hele København til Enghave Plads. Det var en farverig manifestation, hvilket med stor tydelighed fremgår af videoen, der vises på udstillingen EXIT 2002 i Kunstforeningen på Gammel Strand.

Kunstoget brugte det offentlige rum som en virksomhedsfuld ramme til at for-

Hollandske Sabine Mlejnek går tæt på motivet i et af sine »Selvbilleder«.

kunstneres arbejder at blive trukket frem. Det gælder lige fra Zoé Kofods koloristiske flotte bannere, der hænger smukt i Kunstforeningens trapperum, til Henrik Mennés rå skulpturmaskine, der producerer et kunstværk af tynde, tynde vokstråde.

Procesorienteret

I det hele taget fremstår mange af værkerne meget procesorienteret, det gælder Thomas Lindvis glas med en latexform, der blæses op af en vakuumpumpe, Karen Nomi, der meget stedsspecifikt filmer den forbipasserende skygge, Marie Rømers Westh's lakrøde, amorøse bord, der først bliver fuldendt, når de læsende sætter sig ved det, osv., osv. Fascinerende er Lene Desmentiks stemningsfyldte, indisk inspirerede gravkapel med indirekte belysning og Elsebeth Jørgensens video med voice-over af et lukningstruet arkiv, der meget aktuelt associerer til den uigennemtænkte flytning af Rigsarkivet.

Mange værker kan også stå alene, så som Trine Boesens kaosebilleder af en tilsyneladende ordnet verden og de fine små tegninger af Tina Uhrskov. Der er tillige gode malerier af Sabine Mlejnek, der går tæt på motivet, og af Kathrine Ærtebjerg, især det af det store bankende hjerte,

collageagtige landskaber af Lise Blomberg Andersen har også noget interessant, og det gælder også de fortællende fotos af Mette Stenbæk Andersen. En video af Thyra Hilden er både foruroligende og visuel bemærkelsesværdig.

Fantastisk gode er de keramiske kæmpeskulpturer af Esben Thøger Klemann. Dog er der ingen af kunstnerne, som har tænkt så konsekvent rummeligt, som Karin Lorentzen. Med kopier af panelerne tager hun udgangspunkt i Kunstforeningens rum, som hun dermed åbner op for på en helt ny måde. Det er lige i EXIT 2002s ånd, for den åbner for nye rum og giver dermed beskueren mulighed for at opleve sig selv i andre sammenhænge, hvor nye historier udspiller sig.

bejder og forholder sig til tid og sted. Mange skaber ud fra en idé om at opnå en dialog med omgivelserne. Beskueren skal aktiveres i forhold til både det enkelte værk og de kollektive manifestationer.

Kunstens udtryk har ikke længe formet sig gennem skulptur eller maleri, men gennem et utal af nye medier. Det kan derfor være vanskeligt som publikum at få styr på den store spredning af genrer og udtryksmedier. Brugen af de mange grænse-

nernes mål, at få et bredt publikum i tale. Det kan i disse medietider opleves som et tankevækkende paradoks.

Tankevækkende

EXIT-udstilling i Kunstforeningen er også tankevækkende, da den viser spændvidden blandt de unge billedkunstnere i denne såkaldte multimediale tid. Der bliver som altid arbejdet med såvel de traditionelle materialer og udtryksformer som mange

et inspirerende samspil mellem tradition og nybrud.

I forhold til sidste års EXIT, hvor mange enkeltstående værker sprang i øjnene uafhængig af de givne rums sammenhæng, så er præsentationen af denne udstilling mere styrret af en idé. Hvert enkelt rum giver et samlet indtryk, værkerne påvirker hinanden og følger sig harmonisk under det overordnede koncept. Den konsekvens må skyldes et velfungerende ophængnings-